

LUCRURI DE CARE SĂ-ȚI AMINTEȘTI

1. Zâmbește! Aceasta nu te costă nimic.
2. Numără-ți binecuvântările.
3. Întotdeauna acordă încredere.
4. Folosește cuvintele înțelepte, ele niciodată nu mai pot fi retrase.
5. Niciodată să nu-ți fie frică să spui „îmi pare rău” sau „iarta-mă”.
6. Nu uita să spui întotdeauna „Te rog” și „Mulțumesc”.
7. Folosește-ți timpul înțelept, nu te mai întâlnești cu el niciodată.
8. Fii întotdeauna amabil. Niciodată nu subestima puterea amabilității.
9. Admiră natura, acolo vei descoperi lucrarea lui Dumnezeu.
10. Învăță să ascuți pe interlocutorul tău.
11. Fii întotdeauna acolo unde este ne-

- voie de tine.
12. Fii modest, cele mai multe lucruri au fost descoperite înainte să te naști.
13. Păstrează-ți întotdeauna promisiunile.
14. Nu exagera niciodată lucrurile mici.
15. Fii întotdeauna pozitiv și entuziast.
16. Joacă-te cu copiii.
17. Iubește florile.
18. Fii atent la marile probleme, ele distrug marile oportunități.
19. Laudă copiii pentru ceea ce sunt, nu pentru ce ai dori să fie.

culese de Mureșan Violeta Nicoleta

CERCETARE

Dacă nu mai simți o foame-n fiecare dimineață
După mana din Scriptură și puterea ei de viață,
Dacă nu mai ai dorința să-L slăvești pe Dumnezeu,
Poate că te-a prins o boală, un microb de la cel rău.

Dacă nu mai ai în tine o dorință înfocată
După Țara veșniciei, după slava-i minunată;
Poate ai uitat de harul mângâierilor cerești,
Și din inima lui Isus poate prea departe ești.

Dacă nu mai ai o sete să auzi mereu Cuvântul,
Să-ți aducă-nviorearea, cum adie seara vântul;
Poate nu mai ești cu Domnul, poate alte voci îți plac,
Și atunci în Sfânta Carte toate paginile tac.

Dacă nimeni nu te-alungă în bațjocură afară,
Și cu o privire lungă nimeni nu te mai măsoară
Poate n-ai dat mărturia despre Domnul nimănui;
Și atunci mai ești pe cale? Mai trăiești în harul Lui?

Dacă nu mai ai în tine clocotind mereu dorința,
După focul de sfințire, ca să-ți pui pe-altar ființa,
Dacă nu te mai scârbește murdăria de păcat;
Poate deja prea departe de Hristos te-ai depărtat.

Duhule Preasfânt, ai milă, și mai dă-ne-o cercetare,
În oglinda Ta curată să se vadă fiecare;
Să ne pocăim cu toții, să fim oastea lui Hristos,
Pregătindu-ne de-acuma pentru veacul luminos!

Valentin Popovici

Biserica Creștină Baptistă
"BIRUINȚA"

Telefon: (004) 0362-411252 www.biruinta.ro;
e-mail: contact@biruinta.ro
430131 Baia Mare, str. Iuliu Maniu nr.3B

Responsabil număr: Camelia Blidar
Tehnoredactare: Dan Matei

EDITORIAL

pastor Daniel Chereji

TRAGEDIA TRAGEDIILOR

Lumea în care trăim noi are parte de tragedii în fiecare zi. Diferența este că unele dintre acestea au o amploare mai mare sau sunt mediatizate mai mult, însă în esență o tragedie rămâne tragedie, indiferent de mărimea ei.

Trăind pe un pământ blestemat, supus degradării, nici nu ar trebui să fim surprinși de catastrofele care se întâmplă în jurul nostru. Căderea omului în păcat, a atras după sine, durere, suferință, tragedie și moarte.

DIN CUPRINS:

pag. 2 Dragostea

pag. 3 Tinerețea dăruită Domnului

pag. 4 Lucruri de care să-ți amintești

Ne bucurăm cu toții, desigur, de ceea ce teologii numesc harul comun, adică purtarea de grijă a lui Dumnezeu față de toți oamenii și față de întreaga creație.

Astfel că, prin manifestarea acestui har, Dumnezeu îi are în grijă pe toți oamenii: „...căci El face să răsară soarele Său peste cei răi și peste cei buni și dă ploaie peste cei dreپți și peste cei nedreپți.” (Matei 5:45)

Din acest motiv, nu trebuie să interpretăm catastrofele cotidiene ca fiind revărsări ale mâniei lui Dumnezeu, manifestate asupra oamenilor păcătoși, sau cel puțin asupra celor mai păcătoși decât noi. Oricum lumea aceasta este dată spre nimicire, iar pericolul și catastrofele de tot felul nu îi ocolesc nici măcar pe cei ce sunt copii ai lui Dumnezeu.

„În vremea aceea au venit unii și au istorisit lui Isus ce se întâmplase unor galileenii, al căror sânge îl amestecase Pilat cu jertfele lor. „Credeți voi”, le-a răspuns Isus, „că

acești galileeni au fost mai păcătoși decât toți ceilalți galileeni, pentru că au pățit astfel? Eu vă spun: nu; ci, dacă nu vă pocăiți, toți veți pieri la fel. Sau acei optsprezece inși, peste care a căzut turnul din Siloam și i-a omorât, credeți că au fost mai păcătoși decât toți ceilalți oameni care locuiau în Ierusalim? Eu vă spun: nu; ci, dacă nu vă pocăiți, toți veți pieri la fel.” (Luca 13:1-5)

Nici un pământean nu poate să aibă pretenția ca trăind pe pământul acesta, să rămână neatins de tragediile inerente acestei lumi trecătoare.

Pe acest pământ își pierd viața în tot felul de tragedii, atât oameni necredincioși cât și oameni împăcați cu Dumnezeu.

Felul în care plecăm din lumea de aici nu este o tragedie atât de mare pe cât poate fi tragedia stării spirituale pe care o avem când plecăm din lumea de aici.

Dumnezeu a făcut în așa fel încât să putem fi răscumpărați din această lume sortită nimicirii și morții. Astfel că, l-a trimis în lumea noastră pe Singurul Său Fiu, ca să i-a asupra Lui toată vinovăția

noastră, iar prin credința în El, orice om să poată avea viața veșnică.

Ba mai mult, tocmai pentru că ne aflăm într-o lume supusă neprevăzutului și morții, Dumnezeu ne îndeamnă să căutăm grabnic împăcarea cu El, în așa fel încât în brațele Sale să putem fi scutiți de tragedia tragediilor, care este pierzarea veșnică.

Pentru că, într-adevăr, tragedia tragediilor, nu este să fim noi înșine victimele unor catastrofe, ci, tragedia tragediilor stă în realitatea ca un astfel de eveniment să te surprindă neîmpăcat cu Dumnezeu, cu păcatele nemărturisite, cu viața neschimbată, cu relațiile frante și cu un viitor incert. Aceasta ar fi o tragedie iremediabilă. Tocmai de aceea, siguranța, liniștea și pacea se pot căpăta doar în clipa în care ne așezăm cu încredere în brațele Domnului.

„Încredințează-ți soarta în mâna Domnului, încrede-te în El, și El va lucra, El va face să strălucească dreptatea ta ca lumina, și dreptul tău ca soarele la amiază.” (Psalmi 37:5,6)

pastor Daniel Chereji

Continuare din pag. 1

DRAGOSTEA

Dragostea...un cuvânt frecvent întâlnit în vocabularul nostru de zi cu zi, dar totuși puțini sunt cei care trăiesc cu adevărat acest sentiment. De-a lungul secolelor tema dragostei a fost preferata scriitorilor, poezilor și muzicienilor. Sufletul fiecăruia tânjește după iubirea pură, adevărată și veșnică despre care se vorbește mereu.

Dar se mai poate găsi oare o dragoste curată într-o lume mângjită de păcat și răzvrătire? O lume în care oamenii încearcă

să-și umple dorul după veșnicie cu plăceri de scurtă durată? O lume în care nimeni nu speră la o cale de scăpare?

Răspunsul la aceste frământări le găsim în Cartea Vieții: „**Dar Dumnezeu, care este bogat în îndurare, pentru dragostea cea mare cu care ne-a iubit, măcar că eram morți în greșelile noastre, ne-a adus la viață împreună cu Hristos.**”

(Efeseni 2:4-5)

continuare pagina 3

TINEREȚEA DĂRUITĂ DOMNULUI

Tinerețea trăită pentru Domnul este modul prin care orice copil, adolescent ar trebui să o practice, însă majoritatea observă doar frumusețea exterioară, cea a lumii. Adeseori anturajul tinerilor este locul în care aceștia își formează personalitatea, principiile și hobby-urile. Fiind de obicei un impact negativ, aceștia apreciază plăcerile trupești în schimbul celor sufletești.

De asemenea familia în care trăiește, și stilul de viață a acesteia ajută la inițierea unui tânăr în viață. O familie în care legătura spirituală cu Dumnezeu este ruptă, mereu va aprecia frumusețea exterioară, neștiind că adevărata frumusețe vine din interior.

Familia creștină are mereu cea pace sufletească având o strânsă legătură spirituală cu Dumnezeu, conștientizând că hrănirea sufletului este necesară. Tinerii sunt mereu influențabili chiar dacă trăiesc într-o familie creștină sau nu. Aceștia nefiind maturi percep greu cea diferență dintre frumusețea exterioară și cea interioară plăcându-le lumea și obiceiurile ei.

Tinerețea și inocența este cea mai frumoasă parte a vieții, iar dacă aceasta

este trăită pentru Domnul devine palpitanță și plină de încercări, obstacole pe care doar credința în Dumnezeu te poate ajuta să le depășești. Nu se poate descrie în cuvinte siguranța și liniștea pe care un om o are atunci când trăiește cu Domnul și frumusețea fiecărui lucru pe care îl face, dorind să îi facă pe plac, urmând legile lui Dumnezeu. Nimeni nu a spus că viața e ușoară, ci din contră, dar singurul lucru de care sunt convinsă este că lângă Domnul meu va fi cea mai frumoasă.

Nacos Cristina Ștefania

continuare din pagina 2

Dumnezeu ne iubește cu o iubire veșnică. Oamenii te dezamăgesc, însă Dumnezeu umple dorul din suflete noastre. Doar în prezența Lui putem fi desăvârșiți, împliniți și cu adevărat fericiți.

Alexandra Ștef

